

vené na systemisovaných místech radů vrch. zem. soudu (tabulárních soudců) u sborového soudu druhé stolice. Nemůže proto míti žádného významu při určení výše pensijní základny, vyplývající z funkčního služného, skutečnost, v jaké služební hodnosti byl st-l v době, kdy odešel do výslužby, resp. v jaké kategorii bylo místo jeho systemisováno podle organisace uher. soudnictví, a nezáleží proto v tomto směru na tom, že byl předsedou senátu IV. hodn. třídy. Naopak pro výši pensijní základny, vyplývající z funkčního služného mohlo býti podle zákona i cit. vl. nař. rozhodným jen, v které stupnici funkčního služného by bylo zařaděno podle předpisů plat. zák. místo, které zastával, kdyby se byl v aktivitě dožil účinnosti plat. zák. Místem takovým mohlo býti podle předdeslaného jen místo rady vrch. soudu zem. v V. stupnici funkčního služného, nikoliv však v III. stupnici, jak za to má stížnost.

Domnívá-li se stížnost, že má st-l na zmíněné funkční služné III. stupnice nárok proto, že se má přiznání funkčního služného toho považovati za odměnu mimořádných úředních činností, a obzvláště za samostatné vedení soudní tabule po dobu více jak jednoho roku, pak nelze tento st-lem uplatňovaný a takto formulovaný nárok žádnou zákonnou normou a obzvláště nikoliv z plat. zák. č. 103/26, resp. ze zák. č. 70/30 podpořiti, naopak odporuje názor ten jasnému předpisu § 174 odst. 1 plat. zák. č. 103/26 a tím i § 5 zák. č. 70/30. —

### Č. 10.522.

**Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Úředník správy statků veřejných základin nemá nároku na úpravu odpočivných požitků podle předpisů platných pro státní zaměstnance, zejména ani podle zák. č. 70/1930 Sb.**

(Nález ze dne 8. května 1933 č. 19.678/31.)

**Prejudikatura:** srov. Boh. A 10.501/33.

**Věc:** Ing. Josef B. v J. proti ministerstvu zemědělství o odpočivné požitky.

**Výrok:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**Důvody:** Ing. Josef B. byl koncem června 1917 přeložen do výslužby, při čemž byly mu vyměřeny odpočivné požitky podle započtené služební doby 20 roků 4 měsíců. V činné službě byl zaměstnán při správě statků různých základin, naposled při uherské královské pešťanské základině v K.

Výnosem min. zeměd. z 23. ledna 1926, vydaným v dohodě s min. škol. a za souhlasu likvidační komise pro správu církevních majetků na Slov., byly inž. B. upraveny pensijní požitky s platností od 1. ledna 1920 až do příští eventuální úpravy podle zák. č. 130/21.

Na základě stížnosti bylo toto rozhodnutí nálezem nss-u z 20. prosince 1928 č. 34.046 zrušeno pro vadnost řízení, a to v podstatě z toho důvodu, že inž. B. vznesl na úřad nárok, aby mu byly upraveny odpočivné požitky podle norem pro státní úředníky, odvolává se výslovně na zák. čl. LXV:1912, úřad však při svém rozhodnutí, jímž pensijní požitky upravil podle zák. č. 130/21, neuvedl, na jakém základě skutko-



vém a právním dospěl k názoru, že st-l nemá nároku na to, aby mu jeho odpočivné požitky byly upraveny podle norem pro státní zaměstnance.

Na to vydalo min. zeměd. v dohodě s min. škol. dne 29. listopadu 1930 výnos, intimovaný st-li ředitelstvím státních lesů a statků v Ž., ve kterém rozhodlo, že žádosti inž. B. o úpravu odpočivných platů podle předpisů pro čsl. státní pragmatikální úředníky nevyhovuje, a to proto, že nař. č. 298/21 a 247/22, jimiž upraveny byly po převratu pense státních staropensistů na Slov., neobsahují ustanovení, že se jimi upravují též pense býv. zaměstnanců na statcích nadačních. Ježto pak také zák. č. 287/24 jedná v § 7 pouze o zaměstnancích fondů, nikoli však nadačních statků, není předpisu pro úpravu odpočivných požitků inž. B. podle norem platných pro státní zaměstnance. Rozhodnutí obsahuje ještě další dispozice, které však pro daný spor nejsou významné. V intimátu ředitelství státních lesů a statků v Ž. bylo mimo jiné také vysloveno, že na úpravu pense podle zák. č. 70/30 nemá inž. B. nárok, ježto se zákon ten vztahuje jen na zaměstnance pragmatikální.

Stížnost podaná k nss proti tomuto rozhodnutí byla nál. Boh. A 10.501/33, pokud šlo o výrok o úpravě pense podle zák. č. 70/30, odmítnuta pro nepřipustnost, jinak však zamítnuta pro bezdůvodnost. V nálezu bylo vysloveno, že st-l náležel mezi úředníky nadačních statků, kteří ovšem byli zák. čl. LXV:1912, § 2 bod 1 postaveni na roveň státním úředníkům, nebyl však státním úředníkem v technickém slova smyslu. Ježto se pak čsl. normy, které upravily odpočivné požitky pensionovaných úředníků býv. státu uher., totiž nař. č. 298/21, nař. č. 247/22 a zák. č. 287/24, týkají pouze jednak státních úředníků, jednak státních zaměstnanců výslovně označených, aniž však lze z nich vyčísti, že by se vztahovaly i na zaměstnance veřejných základin, byl výrok min. zeměd., kterým byl nárok na úpravu st-lových odpočivných požitků podle cit. právních předpisů zamítnut, shledán ve shodě se zákonem.

Na základě přihlášky inž. B. o úpravu odpočivných požitků podle zák. č. 70/30 vyslovalo min. zeměd. v dohodě s min. škol. dne 28. ledna 1931, že inž. B. nemá nárok na tuto úpravu. V odůvodnění odvolalo se min. zeměd. na své rozhodnutí z 29. listopadu 1930, v němž vyslovalo, že st-l jako pensionovaný úředník veřejných základin nemá nároku na úpravu odpočivných požitků podle nař. č. 298/21, nař. č. 247/22 a zák. č. 287/24 a vzhledem k tomu, že ani zák. č. 70/30 neupravuje odpočivné platy bývalých zaměstnanců základin (nadací), prohlásilo, že st-l nemá nároku na úpravu podle tohoto zákona.

Stížnost podaná k nss-u dovozuje především shodně se stížností proti rozhodnutí z 29. listopadu 1930, že st-l byl státním úředníkem, takže je nezákonné, jestliže mu byly odepřeny úpravy odpočivných požitků podle nař. č. 298/21, nař. č. 247/22 a zák. č. 287/24. Z důvodů, jež opakovány jsou ze stížnosti proti rozhodnutí z 29. listopadu 1930, konkluduje stížnost, že st-l je pragmatikálním státním zaměstnancem v. v. a že mu podle toho má býti upravena pense podle zák. č. 70/30.

Pokud by bylo lze rozuměti stížnosti tak, že napadá výrok žal. úřadu v tom směru, že st-li byly upřeny úpravy podle nař. č. 298/21, nař. č. 247/22 a zák. č. 287/24, bylo by nutno stížnost odmítnouti jako nepřipustnou, neboť o této věci rozhodl žal. úřad judikátně ve svém rozhodnutí z 29. listopadu 1930, jež bylo st-li doručeno 24. prosince



1930, kdežto stížnost je podána 25. dubna 1931, tedy zřejmě opožděně, při čemž sluší dále uvážiti, že o stížnosti proti výnosu z 29. listopadu 1930 bylo již rozhodnuto cit. shora nál., takže opětnému projednávání bránila by také námitka věci rozsouzené podle § 21 zák. o ss.

Avšak lze míti za to, že st-l uvádí okolnosti, jež obsahovala již stížnost proti rozhodnutí žal. úřadu z 29. listopadu 1930, jen proto, aby dovedil svůj nárok na úpravu odpočivných požitků podle zák. č. 70/30, a že v nové stížnosti napadá jedině výrok žal. úřadu, že mu tento nárok nepřísluší. Tu pak sluší uvážiti toto:

V nál. Boh. A 10.501/33 projevil nss názor, blíže odůvodněný, že st-l nebyl státním úředníkem v technickém slova smyslu, nýbrž úředníkem veřejných základin. Úprava pense podle zák. čl. LXV:1912 nevztahovala se na něho proto, že byl úředníkem státním, nýbrž proto, že § 2 bod 1 cit. zák. článku výslovně s hlediska tohoto zák. čl. úředníky veřejných základin ekviparoval s úředníky státními. Mohl by tedy st-l dovozovati svůj právní nárok na úpravu odpočivných platů podle zák. č. 70/30 jedině z některého ustanovení cit. zák. č. 70/30, jímž by výhody tohoto zák. byly rozšířeny na úředníky veřejných základin. To však st-l nečiní, neboť buduje svou stížnost na tom, že je státním úředníkem pragmatikálním v. v. Jevila by se tudíž stížnost bezdůvodnou a bylo by ji již z tohoto důvodu nutno zamítnouti.

Avšak ani tehdy, kdyby bylo možno spatřovati ve stížnosti námitku, řádně podle § 18 zák. o ss formulovanou, že se zák. č. 70/30 vztahuje na st-le i bez ohledu na to, že není pensionovaným státním úředníkem v technickém slova smyslu, neplynulo by z toho nic ve prospěch st-lův.

Zákon č. 70/30 upravuje ovšem podle svého nadpisu odpočivné a zaopatřovací platy nejen státních, nýbrž i jiných zaměstnanců a učitelů a pozůstalých po nich. Leč odpověď na otázku, kterých zaměstnanců se zákon týká, nutno hledati v textu zákona, který vymezuje teprve blíže okruh zaměstnanců, jimž má nová úprava příslušet. Tu pak § 1 odst. 1 zák. mluví o státních zaměstnancích, uvedených v §§ 1 a 2 zák. č. 103/26, mezi něž st-l podle shora uvedeného nenáležel. Ustanovení odst. 2 § 1 zák. č. 70/30 netýkají se určitě st-le, neboť vztahují se jedině na osoby vojenské, k nimž se st-l sám zajisté počítati nemůže. Rovněž odst. 3 § 1 cit. zák., zejména ani jeho odkaz na § 211 plat. zák., nepochybně na st-le nedopadá. Ani §§ 2 a násl. nemohou se st-le vůbec týkati, ježto jednají o zcela jiných kategoriích zaměstnaneckých, nežli je ona kategorie, k níž náležel st-l. Zbývá však zkoumati, zda st-l nemohl by nabýti nároku z úpravy, k níž byla vláda zmocněna v § 12 zák. a jež se měla právě týkati těch státních zaměstnanců, kteří nespádají pod služební pragmatiku. Avšak nař. č. 96/30, které zákon provedlo, ukazuje ve své části druhé, jež právě určena je k provedení § 12 zák., že šlo tu o zaměstnance, k nimž v žádném případě st-le počítati nelze. Je totiž zřejmo, že st-l nenáleží ani mezi zaměstnance státních a sestátněných drah (§§ 22—29), ani mezi býv. úředníky poštovního a telegrafního ústavu (§§ 30—35), ani mezi zaměstnance v pomocné kancelářské službě (§ 36), ani mezi výpomocné zřízence (§ 37), tím méně mezi zaměstnance v technické službě stavební, udržovací a v automobilovém



provoze čsl. pošty (§ 38), nebo mezi světské ošetřovatele (§ 39), ani konečně mezi zaměstnance v oboru min. prací (§ 40).

Je tudíž patrné, že ze zák. č. 70/30 nemůže si st-1 činit nárok na úpravu svých odpočivných požitků.

#### Č. 10.523.

**Zaměstnanci veřejní: I. \* Služební poměr úředníků zemědělské rady na Slovensku, pokud výslovně nebyli ustanovení jinak, jest poměrem veřejnoprávním. — II. Měl-li úředník skupiny A, jmenovaný do VII. hodn. třídy v době účinnosti plat. zák. č. 103/26 požitky 4. nebo 3. plat. stupně VII. hodn. třídy, jest dobu rozhodnou pro stanovení výše služného podle zák. č. 103/26 zjistiti podle § 170 odst. 2 cit. zák., nikoliv podle usnesení min. rady ze 16. července 1926.**

(Nález ze dne 8. května 1933 č. 2283.)

**Prejudikatura:** Boh. A 7601/28.

**Věc:** Dr. Ing. Josef Č. v Bratislavě proti ministerstvu zemědělství o převod do nových platů podle zák. č. 103/26.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**Důvody:** Podle výměru zemědělské rady pro Slov. v Bratislavě z 1. prosince 1925 přiznal výbor zemědělské rady pro Slov. usnesením z 1. prosince 1925 na základě souhlasu min. zeměd. z 31. října 1925 st-li, inspektoru pro chov hovězího dobytka, jako slovenskou výhodu od 1. ledna 1925 — od kteréhož dne byl jmenován do VII. hodn. třídy — požitky podle 3. stupně VII. hodn. třídy podle obdoby zák. č. 394/22 s tím, že vyšší požitky budou přiznány dne 1. srpna 1926. Dále byla mu dekretem tímto s právní účinností k 1. lednu 1925 započtena do postupu časového a platového v této hodn. třídě služební doba ztrávená u zeměd. rady pro Slov. od 1. srpna 1923 do 31. prosince 1924, tedy 1 rok a 5 měsíců.

Podle výměru zeměd. rady v Bratislavě z 27. března 1928 byl st-1 uvědoměn, že min. zeměd. výnosem z 28. června 1927 v dohodě s min. fin. sdělilo zeměd. radě toto: »Dr. Ing. Josef Č. byl vyjmenován do VII. hodn. tř. s platností od 1. ledna 1925 a od tohoto termínu byly mu přiznány i požitky 3. stupně VII. hodn. třídy. — Poněvadž tento stupeň služného není v skupině A časovým postupem dosažitelný, je podle usnesení vlády ze 16. července 1926 a podle ustanovení § 170 plat. zák. pro určení služného v 5. platové stupnici rozhodnou dobu potřebná k dosažení 1. stupně VI. hodn. třídy zvětšená o 4 roky, tedy doba 10 roků (6 roků a 4 roky); k době ztrávené v požitcích 3. stupně VII. hodn. třídy se vůbec neběže zřetele, poněvadž nejde o dobu ztrávenou v nejvyšším stupni této hodn. třídy. Třeba tedy jmenovanému od 1. června 1926 přiznati služební plat podle služného stupně d) 5. platové stupnice se zbývajícím 1 rokem pro zvýšení služného a tedy s nárokem na postup do stupně e) služného 5. platové stupnice od 1. ledna 1928. Osobní přídavek podle § 171 plat. zák. nepřichází tu vůbec v úvahu a nemožno jej též přiznati, poněvadž úředník nižší skupiny, který v požitcích VII. hodn.